

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Кнежа, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КНЕЖА, Ш-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Мая П. Кончарска

при участието на секретаря Елеонора Н. Пейчовска
като разгледа докладваното от Мая П. Кончарска Административно
наказателно дело № 20241430200021 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № 2570000300/ 10.08.2023 год. на
Началника на РУ – Д. Д. на Н. П. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Кн., ул.
****“ № **, е наложено административно наказание Глоба в размер на 300
(триста) лева по чл. 80, т.5 от Закона за българските лични документи, за
нарушение по чл. 6 от с. закон.

Недоволна от така наложеното й административно наказание е останала
жалбоподателката Н. А., която моли съда да отмени издаденото НП като
незаконосъобразно и неправилно, алтернативно – да го измени, като намали
размера на глобата.

Жалбоподателят – редовно призован, в съдебното заседание се явява
лично и с адв. Д. Г. от АК – Пл., с представено по делото пълномощно.
Процесуалният представител поддържа жалбата, позовава се на писмени и
гласни доказателства. В хода по същество моли за отмяна на обжалваното НП
с доводи за маловажност на случая. Претендира разноси по делото.

Ответникът по жалбата – редовно призован, в о.с.з. не се явява и не се
представява. В придружаващо АНП писмо моли съда да остави жалбата без
уважение.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства – гласни и писмени, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, поради което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

На 26.07.2023 год. служители при РУ Д. Д. – Д. М. П. и М. Г. И., изпълнявали служебните си задължения на път II-13 в района на гр. Иск.. Полицейските служители спрели за проверка микробус. Сред пътуващите в превозното средство лица установили и жалбоподателката Н. П. А.. В хода на проверката констатирали, че същата не носи документ за самоличност. Самоличността ѝ била установена, след извършена справка чрез таблет.

На място мл. ПИ Д. П., в присъствието на полицейски служител М. И., съставила на жалб. Н. А. акт за установяване на административно нарушение с бл.№ 0605810 за това, че 26.07.2023 год. около 15:17 часа на път II-13, преди гр. Иск., посока гр. Иск., при извършване на полицейска проверка се установи, че лицето не носи лична карта – документ за самоличност, или друг документ, с който да се установи самоличността му.

Нарушението било квалифицирано по чл. 6 от ЗБЛД.

Актът бил предявен на жалб. Н. А. и същата го подписала без възражения. Получила е препис от акта.

Жалбоподателят не се е възползвал от правото по чл. 44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН от Началника на РУ – Д. Д. било издадено атакуваното НП, с което на Н. П. А. е наложена Глоба в размер на 300 лв. за това, че на 26.07.2023 год. около 15:17 часа на път II-13, преди гр. Иск., посока гр. Иск., при извършване на полицейска проверка се установи, че лицето не носи лична карта – документ за самоличност или друг документ, с който да се установи самоличността му, с което виновно е нарушила чл. 6 от ЗБЛД.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган – Началника на РУ Д. Д., въз основа на АУАН съставен от оправомощено лице – мл. ПИ в същото управление.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена по несъмнен начин от събраните по делото доказателства – показания на свидетеля Робертина Асенова Г.а, дадени в съдебното заседание, които настоящият съдебен състав кредитира изцяло с оглед тяхната последователна и логическа изложеност, взаимна кореспондентност и съответствие с приложените по делото писмени доказателства – акт за установяване на административно нарушение, заповед № 8121з-1233/ 27.09.2022 год. на министъра на МВР.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателката Н. П. А. от обективна и субективна страна е осъществила състава за административно нарушение по [чл. 6](#) от ЗБЛД. От обективна страна, на 26.07.2023 год. при извършена проверка от служители в РУ Д. Д. за установяване на самоличността ѝ, не е представила български личен документ. От субективна страна, деянието е извършено при форма на вината непредпазливост, в нейната разновидност небрежност – жалб. А. е била длъжна да знае задължението си по чл. 6 ЗБЛД, съгласно който „Гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност“ и в конкретния случай е могла да съобрази поведението си с посочената правна норма, и при поискване от контролните органи да представи български личен документ.

Съгласно разпоредбата на чл. 80, т.5 от ЗБЛД, наказва се с глоба от 50 до 300 лв. лице, което не представи български личен документ при поискване от компетентните длъжностни лица.

Наложена на жалб. Н. А. санкция за административно нарушение по чл. 6 от ЗБЛД е Глоба в размер на 300 лв. Съдът намира, че в случая наложеното административно наказание от наказващия орган е определено в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение. От друга страна, настоящият съдебен състав приема, че за казуса е налице значителен превес на смекчаващите вината и отговорността обстоятелства над отегчаващите такива, като се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината и отговорността обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя, поради което следва да се определи едно административно наказание в размер на минимума, предвиден в закона. Ето защо съдът счита, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде изменено, като

бъде намален размера на наложеното на жалбоподателя административно наказание.

Следва да бъде отбелязано, че извършеното от страна на жалбоподателя нарушение не представлява маловажен случай, тъй като обществената му опасност е типична за нарушение от съответния вид, т.е. не е по-ниска от обикновените случаи на нарушения на [чл. 6 ЗБЛД](#).

По разноските:

При този изход на делото основателна се явява претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение за един адвокат в минимален размер, съобразно [Наредба № 1/ 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#). Видно от представеното по делото пълномощно и договор за правна защита и съдействие, жалб. Н. А. е упълномощила редовно адвокат Д. Г. от АК – Пл. да я представлява по делото и представителството е осъществено. В договора за правна защита и съдействие е удостоверено, че адвокатската правна помощ се оказва по реда на [чл. 38, ал.1, т.2 от ЗА](#) (безплатна адвокатска помощ на материално затруднени лица). Съгласно [чл. 38, ал.2 ЗА](#), в случаите по ал.1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, и съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по [чл. 36, ал.2 ЗА](#) и осъжда другата страна да го заплати. С изменението на ЗАНН в ДВ, бр.94/2019 год. беше предвидено, че в съдебните производства по административнонаказателни дела страните имат право на присъждане на разноси по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Поради това, съдът следва да осъди ю.л. ОД на МВР – Пл., в структурата на което се намира АНО издал обжалваното НП, да заплати на адв. Д. Г. адвокатско възнаграждение, определено на основание [чл. 38, ал.2](#) вр. [ал.1, т.2](#), във вр. с [чл. 36, ал.2 от ЗА](#), [чл.18, ал.2](#) във вр. с [чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/ 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#), в размер на 250 лева за настоящата инстанция, съобразно уважената част от искането.

Мотивиран от горното и на основание [чл. 63, ал.2, т.4](#) във вр. с [ал.7, т.2](#) и [чл. 63д, ал.1 от ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 2570000300/10.08.2023 год., издадено от П. В. И., на длъжност Началник РУ – Д. Д., с което на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН и чл. 80, т.5 от ЗБЛД на Н. П. А. с ЕГН ***** и адрес: гр. Кн., ул. ****“ № **, е наложено административно наказание Глоба в размер на 300 (триста) лева за нарушение по чл. 6 от ЗБЛД, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното административно наказание ГЛОБА от 300 лв. на 50 (петдесет) лева.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Пл. да заплати на адвокат Д. И. Г. от АК – Пл. сумата от **250 лв.** (двеста и петдесет лева), представляващи разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Пл., по реда на Гл. 12 от АПК, в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщението, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кнежа: _____